

بررسی تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری پیاده شهری (نمونه موردی: شهر خرم‌آباد)

نبی مرادپور - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تهران
اسماعیل تقی زیروانی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری
حمید قربانی - دانشجوی دکتری گردشگری، دانشگاه علم و فرهنگ

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۵/۰۲ تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۱/۱۱

چکیده

پیاده‌روی قدیمی‌ترین شکل جایه‌جایی انسان در فضاست. شهرها از دیرباز براساس حرکت پیاده بنا شده‌اند. گردشگری پیاده شهری از آنجاکه موجب بیدایش تعامل اجتماعی بین شهروندان می‌شود بسیار مهم است. در حال حاضر، گردشگری شهری به یکی از مهم‌ترین ابزارهای توسعه مناطق و کشورها تبدیل شده است. بسیاری از گردشگران تمایل دارند جاذبیت‌های تاریخی یک محدوده را از نزدیک درک و آن را لمس کنند که نقش پیاده‌روها در این زمینه بسیار مهم است. بهویژه در مناطق فرهنگی-تاریخی زمینه مطلوبیت بیننده و گردشگری پیاده را فراهم می‌کند. هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری در شهر خرم‌آباد است. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی-تحلیلی و پیمایشی است و از ابزار پرسشنامه برای کسب نظر شهروندان استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق را تمام ساکنان شهر خرم‌آباد تشکیل می‌دهند که به صورت تصادفی با استفاده از فرمول کوکران 384 نمونه انتخاب شده است. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای *Lisrel* و *Spss* استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد ارتباط بین شاخص‌های پیاده‌مداری و توسعه گردشگری پیاده شهری مستقیم (مثبت) است. علاوه بر این، نتایج مدل‌سازی معادلات ساختاری بیان می‌کند تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری در خرم‌آباد معنی‌دار است و مقدار بارهای عاملی در تمام شاخص‌ها بالای 0.30 است؛ به طوری که مقدار بار عاملی برای شاخص پویایی و جاذبیت 0.67 ، دسترسی 0.81 ، ایمنی 0.71 ، راحتی 0.34 ، امنیت 0.82 ، پیوستگی 0.64 و تنوع کاربری 0.59 است. در این بین شاخص امنیت و دسترسی به ترتیب بیشترین تأثیر را بر گردشگری پیاده شهری دارند. همچنین، با توجه به ضرایب استاندارد مشخص شد شاخص‌های پیاده‌مداری 0.61 از واریانس گردشگری شهری در شهر خرم‌آباد را تبیین می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: پیاده‌مداری، توسعه گردشگری شهری، شهر خرم‌آباد، معادلات ساختاری.

مقدمه

پیاده‌روی ساده‌ترین نوع جایه‌جایی بین مبدأ و مقصد و تنها گونه‌ای از حمل و نقل است که به صورت مستقل و غیروابسته به هیچ گونه ابزار یا وسیله خارجی امکان‌پذیر است. حرکت پیاده طبیعی‌ترین و قدیمی‌ترین و ضروری‌ترین شکل جایه‌جایی انسان در محیط است و پیاده‌روی هنوز مهم‌ترین امکان برای مشاهده مکان‌ها، فعالیت‌ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش‌ها و جاذبه‌های نهفته در محیط است. پیاده‌روی بخشی از رفتار طبیعی انسانی است که قدمتی به اندازه کل تاریخ بشریت دارد (کاشانی جو، ۱۳۸۹: ۲۸). توجه به حرکت پیاده و پیاده‌راه‌ها به حدود نیم قرن پیش برمی‌گردد. در آن زمان در اروپا به منظور بازسازی خرابی‌های ناشی از جنگ و حفظ مراکز تاریخی شهرها و نیز برای ساختن نوشهرها اندیشه جداسازی راه‌ها و فضای پیاده و سواره مطرح شد. در ایالت متحده آمریکا نیز با اهداف دیگر یعنی احیای اقتصادی مراکز خرید و تسهیل خدمات خرده‌فروشی، به تقویت پیاده‌راه‌ها توجه شد (مهندسان مشاور زادبوم، ۱۳۷۷: ۷-۸). با افزایش جمعیت جوام و رشد فراینده شهرها و پیشرفت‌های چشمگیر اخیر در شبکه حمل و نقل، فناوری و سایر عناصر زندگی بشر، هر روز انگیزه‌های نیاز به مسافرت و سفرهای گردشگری نیز افزایش پیدا می‌کند (Mac cannel, ۱۹۷۶: ۱۷). صنعت گردشگری با حمل و نقل و حرکت مردم همراه است و رابطه بین گردشگری و حمل و نقل، جنبه‌ای بسیار حیاتی از مطالعات گردشگری است. ساختار مناسب حمل و نقل و دسترسی راحت و با کیفیت بالا برای گردشگران یکی از مهم‌ترین ضرورت‌های ایجاد هر منطقه گردشگری است. در اغلب مناطق توسعه‌یافته گردشگری، شبکه‌ای وسیع و مناسب حمل و نقل جایگزین (پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری) وجود دارد (۱۲۵: Low, ۱۹۹۴). اولین و مهم‌ترین ویژگی گردشگری این است که بر پایه عامل حرکت بنا شده است و متکی بر دو عامل سفر و اقامت است. از این‌رو، هرچند دارای ماهیتی موقتی است، تأثیرات پایداری دارد و بیشترین این تأثیرات پایدار را می‌توان در محیط‌های شهری مشاهده کرد. ساختار فضایی گردشگری جدا از مطالعات گردشگری است. ساختار مناسب شهر کوچک‌تر و محدود‌تر است. ساختار فضایی توریسم محصل فرایندی‌های فضایی از جمله پیاده‌مداری‌بودن شهر است که در آن، فضا از طریق فرایندهای اجتماعی، اقتصادی و طبیعی سازمان می‌یابد. از نظرگاه بسیاری از دست‌اندرکاران، بافت‌های تاریخی به‌دلیل فشردگی، دارای مشکلات حمل و نقل و دسترسی و محکوم به تعریض معابر، نوسازی و انطباق با عصر کنونی هستند، غافل از اینکه ماهیت و هویت و کاربرد این بافت چیست. انگاره کلی مطرح شده را می‌توان با عنوان «احیای نقش انسان پیاده در شهر» بیان کرد که در پس آن احیای شهر کهن (شهر درونی) با قابلیت گردشگری منطبق با حرکت پیاده جای دارد (جیسی، ۱۳۷۸: ۴۷). انتخاب و طراحی مسیرهای پیاده با هدف تأمین نیازهای مربوط به مقوله گردشگری از اقداماتی است که به عنوان یک راهبرد مکمل طرح‌های حفاظتی می‌شود. جایگاه تردد پیاده و دوچرخه در شهرسازی امروز ما کمنگ شده است که این موضوع ناشی از عوامل متعددی همچون آشنازی ناکافی با آلت‌راتیوهای جایگزین حمل و نقل خودرو مبنا، دلستگی به ضوابط و مقررات صلب و تصورات نادرست نظام برنامه‌ریزی و طراحی از نوع و کیفیت تردد هاست. در این میان، توجه به تفاوت بنیادین بین شرایط شهرهای امروزی با شهرهای گذشته مهم است. پیاده‌روی نخستین شیوه تکامل‌یافته جایه‌جایی برای هر فرد سالم به حساب می‌آید. افراد با حرکت پیاده در محیط، درک تازه‌ای از پدیده‌ها پیدا می‌کنند، از آن‌ها تأثیر می‌پذیرند، با آن‌ها در تعامل قرار می‌گیرند و توانایی تغییر را به دست می‌آورند. در چند دهه اخیر، با رویکرد نوین به شرایط عابران پیاده و نوعی الهام‌پذیری از گذشته‌های پیش از ورود خودرو، مطالعات و فعالیت‌های گوناگونی در راستای احیای سهم پیاده‌ها از فضای شهری صورت گرفته است (معینی، ۱۳۹۰: ۲۸).

«گردشگری پیاده» یکی از ارزشمندترین روش‌ها برای درک و شناخت محیط است. مشاهده مکان‌ها موجب کسب اطلاعات جدید می‌شود و از بین نیازهای مختلف گردشگران (نظیر آرامش، آسایش، هیجان، تنوع و کشف) بیشتر به نیاز کشف پاسخ می‌دهد و از این نظر جذابیت زیادی دارد. در مطالعات زیادی به گردشگری پیاده پرداخته شده است؛ برای مثال، جیسی (۱۳۷۸) در پژوهشی با عنوان «مسیر پیاده گردشگری» معتقد است طراحی مسیرهای پیاده گردشگری در بافت کهن به عنوان

گامی دوچار و شاید چندسویه برای حفاظت از بافت و هدایت گردشگر، ممکن است به عنوان پیش اقدامی، بافت کهن مورد نظر را حیات بخشد و به عنوان عامل تکمیلی در امر حفاظت به احیای بافت منجر شود. محمدی و چنگلوایی (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان «ارزیابی مؤلفه‌های کیفیت فضای شهری بر میزان مطلوبیت مسیرهای پیاده گردشگری (مورد پژوهی اولویت‌بندی مسیرهای گردشگری پیاده در شهر اصفهان)» در پی این بودند که مؤلفه‌های کیفی مطلوبیت‌بخش مسیرهای پیاده گردشگری شهر اصفهان را بازشناسند و براساس این مؤلفه‌ها مسیرهای نمونه انتخاب شده در اصفهان را اولویت‌بندی کنند. آن‌ها با بررسی نتایج ماتریس مقایسه زوجی بین معیارها و با توجه به مقادیر درجه بزرگی هریک از مقادیر نسبت به همدیگر نتیجه گرفتند معیار عملکردی تأثیرگذاری بیشتری نسبت به سایر معیارها دارد. همچنین، پس از بررسی نتایج ماتریس زیرمعیارهای عملکردی نسبت به همدیگر مشخص شد زیرمعیار کیفیت قرارگاه‌های رفتاری از ضریب اهمیت بالایی نسبت به سایر زیرمعیارهای عملکردی برخوردار است. علاوه بر این، آن‌ها نتیجه گرفتند از نظر مؤلفه‌های کیفیت مسیرهای پیاده گردشگری، محور جلفا بیشترین مطلوبیت را دارد. سلطانی و پیروزی (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان «پیمایش قابلیت پیاده‌مداری محورهای فرهنگی تاریخی مطالعه موردي: محور حافظ شیراز» به این نتیجه رسیدند که احساس امنیت پایین در طول شب به خصوص برای زنان و کاستی‌های محل عبور عابران پیاده و نشانه‌گذاری مربوطه دو مانع عمدۀ برای پیاده‌روی در این محور هستند. محمدی‌زاده (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «ارزیابی نقش مؤلفه کیفیت فضای شهری در مطلوبیت محورهای پیاده گردشگری (مطالعه مورد: محور ورودی بازار شهر کرمان)» به این نتیجه رسید که مؤلفه‌های کیفیت قرارگاه رفتاری، امنیت، سازگاری و کیفیت محیط کالبدی که از مؤلفه‌های اصلی کیفیت فضای شهری محسوب می‌شوند، ارتباط معناداری با سطح تعاملات اجتماعی و میزان حضور شهروندان در محورهای ورودی بازار کرمان دارند.

گردشگری پیاده مانند گردشگری سواره دارای برنامه، راهنماء، مبدأ و مقصد مشخص است، اما ویژگی مهم آن استفاده نکردن از خودرو است. به همین دلیل، در نقاطی از شهر به اجرا درمی‌آید که تراکم مطلوبی از جاذبه‌های فرهنگی، تاریخی، اجتماعی، معماری و شهرسازانه دارند (سعیدی رضوانی و مقدس، ۱۳۸۹: ۷۳). در شهرهای با قدامت تاریخی مانند خرم‌آباد، به مرور زمان و در راستای توسعه شهر، ساختار فضایی توریسم شهر به بافت تاریخی-فرهنگی محدود شده است که بیشتر جاذبه‌ها و رخدادهای مهم شهری که ارتباط تنگاتنگی با هویت شهر دارند در این بافت رخ داده است. وجود آثار و جاذبه‌های متعدد تاریخی نظیر قلعه تاریخی فلک‌الافلاک (دزشآپور خواست)، مناره آجری، گرداب سنگی، سنگ‌نوشته، پل شکسته، شبیب، عدم شرایط مناسب برای گسترش افقی، شرایط تقریباً مناسب دسترسی‌ها و آثار متعدد دیگر نشان‌دهنده لایه‌های مختلف تاریخی و تمدنی در این دره سرسبز و خوش آب‌وهواست. وجود عناصر یادشده زمینه گردشگری پیاده را در خرم‌آباد فراهم می‌کند. براین‌اساس، هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری در شهر خرم‌آباد است. این پژوهش در پی پاسخگویی به پرسش‌های زیر است:

۱. آیا بین شاخص‌های پیاده‌مداری و توسعه گردشگری پیاده شهری در شهر خرم‌آباد رابطه وجود دارد؟

۲. آیا شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری پیاده شهری تأثیر دارند؟

مبانی نظری

پیاده‌مداری

از نظر استیو^۱ (۲۰۰۵)، پیاده‌مداری ممکن است یک حالت لذت‌بخش از سفر باشد، اگر منطقه یا محله کیفیت شرایط را درفتن، ایمنی و امنیت، آسایش و راحتی پیاده‌ها را فراهم کند (Litman, ۲۰۰۴: ۷). پیاده‌مداری به قابلیت مکان برای

ارتباط مردم با مقصد های مختلف در مقدار مناسب از زمان و تلاش برای ارائه بصری در سفر در سراسر شبکه مربوط می شود (Zakaria and Ujang, ۲۰۱۴: ۶۴۵). ساوتورث^۱ (۲۰۰۵) انواع محیط های قابل پیاده را که در فراهم کردن مکان پیاده مدار مهم آند، پیشنهاد داده است. یک مکان پیاده مدار فاصله کوتاهی نسبت به مقصد است که این مسئله نزدیکی، پیوستگی و دسترسی برای پیادگان را به منظور رسیدن به مقصد فراهم می کند (Southworth, ۲۰۰۵: ۲۵۱).

آثار پیاده مداری بر توسعه گردشگری شهری

گردشگری شهری عبارت است از مسافت به شهر با انگیزه های مختلف بر پایه جاذبه های گوناگون، امکانات و تسهیلات شهری که در شخص جذبیت و انگیزه ایجاد می کند (موحد، ۱۳۸۶: ۳۴). شهرها با جاذبه های متنوع شامل بنای های یادبود، سالن های تئاتر، استادیوم های ورزشی، پارک ها، شهر بازی، مراکز خرید، مناطقی با معماری تاریخی و مکان هایی مربوط به حوادث مهم یا افراد مشهور، جاذب گردشگران بسیاری هستند (Timothy, ۱۹۹۵: ۶۳). مسیری که انسانی، پویا و زنده است، سبب رونق حیات اجتماعی می شود و هویت بخش و خاطره ساز است و خود به عنوان یکی از عرصه های جمعی، صحنه نمایش شهر است و به عبارتی هم «مقصد» و هم «معبّر». به این ترتیب، طراحی مسیرهای پیاده گردشگری با هدف حفاظت از بافت، رونق بخشیدن به صنعت گردشگری، کنترل منطقی توسعه شهری و به تحقق رساندن اهداف جاذبی دیگر، یکی از مهم ترین اقدامات و مداخلات در بافت به شمار می رود (حیبی، ۱۳۷۸: ۴۶). همچنین، پیاده مداری بر گردشگری شهری آثاری به شرح زیر دارد:

آثار اقتصادی

شهرهای پیاده مدار اغلب می توانند به ایجاد یک محیط مناسب برای جذب گردشگر کمک کنند. خیابان های عابر پیاده (پیاده راه ها) معمولاً در مراکز شهر یا مناطق خرید اصلی واقع می شوند. آلدگی کمتر، محیط پیاده روی لذت بخش تر به علاوه امکانات دیگر مانند کافه پیاده ره، آبنماها و دیگر مبلمان خیابانی سبب جذب مردم محلی و گردشگران می شود. به طور کلی، اجرای طرح پیاده راه سازی به سه دلیل به افزایش حجم معاملات خرده فروشی کمک می کند: اول از همه گردش عابر پیاده را افزایش می دهد؛ دوم عابر پیاده از تجربه خرید با آرامش بیشتر و به دور از در درس رهای ترافیک موتوری لذت می برد و سوم آن ها می توانند به راحتی خرید کنند (Adyngtn, ۱۹۹۵: ۱). همچنین، یکی از مهم ترین دلایل توجه دولت ها و برنامه ریزان به صنعت گردشگری پیامدهای اقتصادی آن برای منطقه است (Harssel, ۱۹۴۴: ۵۷).

آثار اجتماعی

خیابان های پیاده محور در بسیاری از شهرها پلازا های فرهنگی و تفریحی محسوب می شوند که در آن مردم هم دیگر را ملاقات می کنند و با یکدیگر احوال پرسی می کنند. خیابان های آزاد از ترافیک وسیله نقلیه موتوری، در بسیاری از موارد با محوطه سازی، مبلمان خیابان و پیاده ره، برای ایجاد یک محیط راحت برای مردم کمک می کنند تا در فعالیت های مختلف اجتماعی یکدیگر در تعامل باشند. خیابان های عابر پیاده می توانند احساس تعلق و افتخار را برای مردم با افزایش سرزندگی جامعه ایجاد کنند. تأثیر اجتماعی ثابت پیاده راه این است که با جداسازی وسایل نقلیه از مردم، این می و تحرک عابر پیاده را می توان افزایش داد (یان گل، ۱۳۹۴: ۱۴۸). توسعه گردشگری ممکن است هم آثار ثابت و هم تأثیرات سو بر محیط اجتماعی داشته باشد. درباره آثار ثابت اجتماعی توسعه گردشگری می توان به تشدید علاقه به رونق حیات زبان

^۱. Southworth

محلى و کاربرد بیشتر این زبان، افزایش درآمد و بهبود کیفیت زندگى و افزایش احترام به جامعه محلی اشاره کرد (Gee, ۱۹۹۴: ۲۴۹). از آثار منفی آن می‌توان به ناسازگاری با ارزش‌های مردمی، القای حس عقب‌ماندگی فرهنگی و مالی به ساکنان و ایجاد فرهنگ محلی غلط اشاره کرد (حضوری، ۱۳۸۱: ۳۷).

آثار زیست‌محیطی

توسعه گردشگری در فضاهای جغرافیایی علاوه‌بر آثار اقتصادی و اجتماعی، آثار زیست‌محیطی نیز به دنبال دارد (Adyngtn, ۱۹۹۵: ۲). از جمله مهم‌ترین آثار گردشگری در محیط‌زیست می‌توان به حفاظت از محیط طبیعی، حفظ یادمان‌های تاریخی و ویژگی‌های معماری، بهبود محیط‌زیست، کاهش آلودگی و توسعه زیرساخت‌ها اشاره کرد (Harssel, ۱۹۹۴: ۵۸). از لحاظ اهداف زیست‌محیطی، پیاده‌مداری از طریق کاهش در تعداد و انکای کمتر به وسائل نقلیه موتوری به کاهش آلودگی هوا و سروصدا کمک می‌کند. درواقع، اگر گردشگران در شهر پیاده‌روی را به رانندگی ترجیح دهند، مصرف سوخت‌های فسیلی کاهش و در مقابل کیفیت هوا افزایش می‌یابد و حتی ممکن است این مسئله از تعريف و گسترش جاده‌ها و مسیرهای سواره موجود جلوگیری کند. در سراسر جهان، حمل و نقل موتوری در بیش از ۲۰ درصد از انتشار آلاینده‌های ناشی از فعالیت‌های انسانی که به تغییر اقلیم منجر شده‌اند، سهیم است. علاوه‌بر این، بلوارها و مسیرهای پیاده‌روی درختکاری شده عاملی در راستای ایجاد زیبایی طبیعت، تبدیل گاز CO₂ به اکسیژن و ایجاد زیستگاه‌هایی برای پرندگان و سایر حیوانات (یکی از اهداف اصلی توسعه پایدار) است (کاشانی‌جو، ۱۳۸۹: ۱۹۰).

نقش پیاده‌مداری در پایداری محیط

به منظور بررسی تأثیر و نقش پیاده‌مداری در پایداری محیط، باید کیفیت پیاده‌مداری را در سه مثلث پایداری اجتماع، مهارت و منابع تحلیل کرد (جباری، ۱۳۸۸: ۷۱). در جدول‌های ۱، ۲ و ۳ موارد یادشده تحلیل می‌شود.

جدول ۱. هرم اجتماع در پایداری با پیاده‌مدار کردن فضا

طرahi	ساخت‌وساز	فناوری
- طراحی در راستای انسان‌مدار.	- ساخت‌وساز مطابق با اقلیم	- استفاده از فناوری روز سرعت اجرا در پروژه‌های پیاده‌مدار.
- با طراحی ارتباط محیط طبیعی و مصنوع برقرار می‌شود.	- سبب صرفه‌جویی انرژی می‌شود.	- با افزایش سرعت ساخت‌وساز در هزینه‌ها صرفه‌جویی می‌شود.
- طراحی محیط جذاب و این ایجاد می‌کند.	- کیفیت ساخت‌وساز امکان حضور مردم را در فضای شهری بیشتر می‌کند.	
- طراحی کمک می‌کند ماندگاری در فضای افزایش یابد.		

منبع: جباری (۱۳۸۸: ۷۱)

جدول ۲. هرم مهارت در پایداری با پیاده‌مدار کردن فضا

اقتصادی	اجتماعی	محیطی
- کاهش قابلیت دسترسی و هزینه‌های بیشتر حمل و نقل؛	- افزایش قابلیت دسترسی برای افراد؛	- افزایش سطح نفوذپذیری؛
- کاهش زمین اختصاص یافته به امکانات جاده‌ای و توقیگاه؛	- افزایش نواحی عمومی؛	- افزایش فضای سبز و زیستگاه؛
- فرستی برای مشاغل حساس به محیط (برای مثال، کشاورزی و پناهگاه‌ها)؛	- افزایش فرصت‌های درک منابع فرهنگی؛	- کاهش مصرف انرژی و تنشیات آلوده؛
- افزایش تأثیرات «جزیره گرم». - کاهش هزینه درمان، کاهش هزینه‌های حمل و نقل بیرونی.	- افزایش ورزش کردن از طریق پیاده‌روی؛ - بهبود سلامتی عمومی شهروندان؛ - کاهش بزهکاری؛ - کاهش آلودگی آب؛ - افزایش مشارکت مردم در شکل محیط پیرامون خود.	- ارتقای کیفیت زیبایی؛

منبع: جباری (۱۳۸۸: ۷۱)

جدول ۳. هرم منابع در پایداری با پیاده‌مدارکردن فضای

محیط	انرژی	بوم
- کاهش آلودگی هوا و صدا؛	- صرفه‌جویی در سوخت؛	- وجود سطح گسترده از پوشش گیاهان و تصفیه هوا؛
- ازین‌رفتن نیاز به فضا برای	- بهبود و منفعت زیرساخت‌ها؛	- حفظ و ایجاد گونه‌های حیوانی و گیاهی؛
تخصیص پارکینگ.	- سایه‌اندازی گیاهان در فضای باز؛	- ایجاد زیستگاه‌های جدید و اتصال آن به محیط طبیعی.
	- ایجاد هوا لطیف به‌طور طبیعی.	

منبع: جباری (۷۲: ۱۳۸۸)

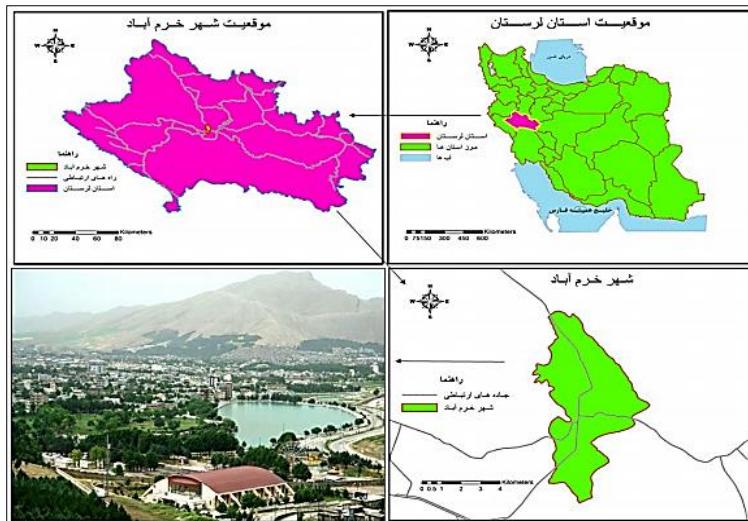
محدودهٔ مورد مطالعه

شهر خرم‌آباد با جمعیتی معادل ۳۵۴۸۵۵ هزار نفر در سرشماری سال ۱۳۹۰، در میان کوههای موازی شکل آهکی به ارتفاع ۱۱۷۰ متر بین ۴۸ درجه و ۲۱ دقیقه طول و ۳۰ درجه و ۳۲ دقیقه عرض جغرافیایی واقع شده است (قرخلو و دیگران، ۱۳۹۴: ۳۷). این شهر در فاصله ۴۸۰ کیلومتری جنوب غرب تهران، در دره‌ای خوش آب‌وهوا با درختان انبوه و جویبارهای پرآب و در میان کوههای بلند قرار دارد و به لحاظ طبیعت ویژه خود، مناظر دیدنی و تفریجگاه‌های طبیعی فراوانی دارد. از لحاظ قدمت و سابقه تاریخی نیز این شهر به‌دلیل تاریخ چندهزار ساله‌اش، یکی از شهرهای قدیمی ایران بهشمار می‌آید که طی تاریخ دچار تغییرات زیادی شده است. بررسی جاذبه‌های شهر نشان می‌دهد (جدول ۴) خرم‌آباد با توجه به موقعیت جغرافیایی و نقش سیاسی آن از دیرباز مورد توجه بوده است؛ بنابراین، زیرساخت‌ها و خدمات شهری مناسب را در راستای توسعه گردشگری دارد.

جدول ۴. طبقه‌بندی جاذبه‌های خرم‌آباد

طبیعی	انسان ساخت اما نه با اهداف جذب بازدیدکننده	انسان محور با هدف جذب رویدادهای ویژه	گردشگر
چشم‌آگردان دارایی	قلعهٔ فلک‌الافلاک	دریاچه و سراب کیو	پل شاپوری
چشم‌آب ارز	سنگ‌نوشته دورهٔ صفوی، سنگ‌نوشته قرن ششم	سرای جنکایی	گرداب سنگی
درهٔ خرم‌آباد	منار قدیمی	ساماندهی محیط قلعه	بازار سید میرزا رضا
درهٔ حوض موسی	مسجد جامع	قلعهٔ فلک‌الافلاک	پل خرم‌آبادی
غارگنجی	مقبرهٔ باباطاهر، مقبرهٔ فلک‌الدین، مقبرهٔ زیدبن علی، آسیاب گیری	پارک صخره‌ای	

منبع: قرخلو و دیگران (۳۷: ۱۳۹۴)

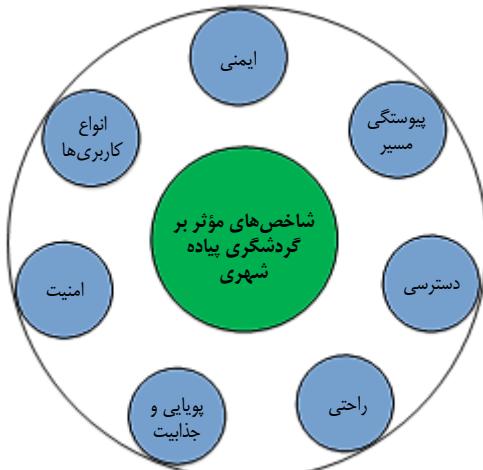
شكل ۱. موقعیت منطقهٔ مورد مطالعه

منبع: قرخلو و دیگران (۳۷: ۱۳۹۴)

روش پژوهش

این پژوهش به منظور بررسی تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد انجام گرفته است. در این تحقیق از شاخص‌های دسترسی، پیوستگی مسیر، ایمنی، امنیت، پویایی و جذابیت، تنوع کاربری و راحتی استفاده شده است. در پژوهش حاضر، از روش‌های تحقیق توصیفی-تحلیلی و در بخشی از مراحل تحقیق از روش توصیفی از روشن توصیفی زمینه‌یاب یا پهنانگر (پیمایشی) استفاده شده است. بخشی از این تحقیق که مربوط به ادبیات موضوع است، با روش توصیفی و بخش دیگر آن که مربوط به فعالیت‌های میدانی تحقیق است، با روش تحلیلی-پیمایشی انجام گرفته است. روش نمونه‌گیری در این پژوهش به این صورت بوده است که داده‌ها از طریق توزیع و گردآوری پرسشنامه محقق‌ساخته انجام گرفته است. روایی پرسشنامه با نظر پانل متخصصان و کارشناسان در زمینه موضوع مورد پژوهش تأیید شد و برای تعیین پایایی ابزار تحقیق، پیش‌آزمون (شامل ۸ نفر خارج از نمونه اصلی) انجام گرفت که مقدار الفای کرونباخ محاسبه شده^۳ ۰/۸۵۳ بود که براساس نظر پدھازور (۱۹۸۲)، ضریب پایایی اشاره شده قابل قبول است. جامعه آماری این پژوهش ساکنان خرم‌آباد هستند که براساس سرشماری سال ۱۳۹۰، جمعیت این شهر ۳۵۴۸۵۵ نفر بوده است. حجم نمونه‌گیری به طور تصادفی تعیین شده و برای برآورد حجم نمونه از فرمول کوکران با احتمال ۹۵ درصد صحت استفاده شده است (حافظنا، ۱۳۹۳: ۱۴۲) که حجم نمونه ۳۸۳ نفر برآورد شده است. به منظور تحلیل توصیفی و استنباطی داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS و Lisrel استفاده شده است؛ به طوری که ابتدا با استفاده از نرم‌افزار SPSS به صورت توصیفی فراوانی و درصد متغیرهای زمینه‌ای محاسبه و ارتباط بین شاخص‌های پیاده‌مداری و گردشگری شهری سنجیده شده است. سپس با استفاده از نرم‌افزار لیزرل تأثیر هریک از شاخص‌های پیاده‌مداری بر گردشگری شهری سنجیده شده است.

در شکل ۲ متغیرهای تحقیق نشان داده می‌شود.

شکل ۲. شاخص‌های مؤثر بر گردشگری پیاده شهری

بحث و یافته‌ها

به منظور شناخت بهتر جامعه مورد مطالعه، قبل از تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌های آماری باید این داده‌ها توصیف شوند. همچنین، توصیف آماری داده‌ها گامی در راستای تشخیص الگوی حاکم بر آنان و پایه‌ای برای تبیین روابط متغیرهایی است که در پژوهش به کار می‌رond. در این بخش فراوانی و درصد هریک از متغیرهای زمینه‌ای برای تحلیل توصیفی آن‌ها ارائه شده است. ویژگی‌های نمونه تحقیق از لحاظ ترکیب سنی و جنسی و همچنین توزیع افراد در مقاطع تحصیلی و شغلی در جدول ۵ آورده می‌شود.

جدول ۵. مشخصات پاسخگویان

دروصد	فراوانی	گروه‌ها	مؤلفه توصیفی
۷/۰۳	۲۷	زیر ۲۰ سال	سن
۲۹/۱۷	۱۱۲	۲۰ تا ۳۰ سال	
۳۳/۵۹	۱۲۹	۳۰ تا ۴۰ سال	
۱۶/۶۷	۶۴	۴۰ تا ۵۰ سال	
۱۳/۵۴	۵۲	بالای ۵۰ سال	
۱۰۰	۳۸۴	کل	
۵۶/۵۱	۲۱۷	مرد	جنس
۴۳/۴۹	۱۶۷	زن	
۱۰۰	۳۸۴	کل	
۱۸/۴۹	۷۱	دولتی	اشغال
۱۳/۵۴	۵۲	خصوصی	
۱۹/۵۳	۷۵	آزاد	
۵/۹۹	۲۳	بیکار	
۲۱/۶۱	۸۳	محصل	
۱۶/۱۵	۶۲	خانهدار	
۴/۶۹	۱۸	مشاغل عالی	
۱۰۰	۳۸۴	کل	
۹/۳۸	۳۶	بی‌سواد	تحصیلات
۸/۸۵	۳۴	دیپلم	
۱۵/۱۰	۵۸	فوق دیپلم	
۳۶/۹۸	۱۴۲	لیسانس	
۲۹/۶۹	۱۱۴	فوق لیسانس و بالاتر	
۱۰۰	۳۸۴	کل	

بعد از شناخت ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی نمونه مورد مطالعه، داده‌های گردآوری شده تجزیه و تحلیل شده است. در این بخش از پژوهش ابتدا در محیط نرمافزار SPSS با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون ارتباط بین شاخص‌های پیاده‌مداری و توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد بررسی شده و سپس با استفاده از نرمافزار Lisrel تجزیه و تحلیل چندمتغیره انجام گرفته است.

پرسش اول: آیا بین شاخص‌های پیاده‌مداری و توسعه گردشگری شهری در خرم‌آباد ارتباط وجود دارد؟
برای پاسخ به پرسش تحقیق از ضریب همبستگی پیرسون بهره گرفته شده است (جدول‌های ۶ تا ۱۲).

شاخص دسترسی:

با توجه به نتایج حاصل از آزمون پیرسون که در جدول ۶ آمده است، می‌توان گفت با اطمینان ۹۹ درصد و سطح خطای کوچکتر از $.01$ بین شاخص دسترسی و توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد ارتباط وجود دارد. همچنین، مقدار این رابطه که برابر با $.68$ است، به صورت مستقیم (مثبت) است؛ یعنی با افزایش دسترسی در سطح خرم‌آباد، گردشگری شهری افزایش می‌یابد.

جدول ۶. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی ارتباط بین شاخص دسترسی و توسعه گردشگری پیاده شهری

گردشگری پیاده شهری	ویژگی‌های آماری	متغیر
** $.68$	همبستگی پیرسون	دسترسی
$.000$	سطح معناداری	
۳۸۴	مجموع	

**Correlation is significant at the $.01$ level (2-tailed)

شاخص پیوستگی مسیر:

با توجه به نتایج جدول ۷، می‌توان گفت با اطمینان ۹۹ درصد و سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ بین شاخص پیوستگی مسیر و توسعه گردشگری پیاده در شهر خرم‌آباد رابطه وجود دارد. همچنین، مقدار این رابطه که برابر با ۰/۴۷ است، به صورت مستقیم (مثبت) است؛ یعنی هرچه مسیرهای پیاده پیوسته باشد، سبب توسعه گردشگری شهری در خرم‌آباد می‌شوند.

جدول ۷. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص پیوستگی مسیر و توسعه گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
پیوستگی مسیر	همبستگی پیرسون	۰/۴۷**
سطح معناداری		۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the ۰,۰۱ level (۲-tailed)

شاخص ایمنی:

نتایج آزمون پیرسون در جدول ۸ نشان می‌دهد ضریب همبستگی بین ایمنی (به عنوان متغیر مستقل تحقیق) و توسعه گردشگری پیاده شهری (به عنوان متغیر وابسته) ۰/۶۴** و سطح معناداری ۰/۰۰۰ است. از آنجاکه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، بین این دو متغیر ارتباط معناداری وجود دارد؛ یعنی هرچه ایمنی گردشگران بیشتر شود، شرایط مناسبی برای گردشگری و توسعه آن در خرم‌آباد فراهم می‌شود.

شاخص پویایی و جذابیت:

نتایج آزمون پیرسون در جدول ۹ نشان می‌دهد ضریب همبستگی بین شاخص پویایی و جذابیت (به عنوان متغیر مستقل تحقیق) و توسعه گردشگری پیاده شهری (به عنوان متغیر وابسته) ۰/۵۶** است. از آنجاکه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود دارد؛ یعنی هرچه پویایی و جذابیت در خرم‌آباد بیشتر شود، شرایط مناسبی برای گردشگری و توسعه آن فراهم می‌شود.

جدول ۸. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص ایمنی و توسعه گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
ایمنی	همبستگی پیرسون	۰/۶۴**
سطح معناداری		۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the ۰,۰۱ level (۲-tailed)

جدول ۹. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص پویایی و جذابیت و گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
پویایی و جذابیت	همبستگی پیرسون	۰/۵۶**
سطح معناداری		۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the ۰,۰۱ level (۲-tailed)

شاخص امنیت:

با توجه به نتایج جدول ۱۰، می‌توان گفت با اطمینان ۹۹ درصد و سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ بین شاخص امنیت و توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد رابطه وجود دارد. ضریب همبستگی بین شاخص امنیت (به عنوان متغیر مستقل

تحقیق) و توسعه گردشگری پیاده شهری (به عنوان متغیر وابسته) ۰/۷۳ است. از آنجاکه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، هرچه امنیت گردشگران بیشتر شود، شرایط مناسبی برای گردشگری پیاده و توسعه آن در خرمآباد فراهم می‌شود.

جدول ۱۰. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص امنیت و گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
امنیت	همبستگی پیرسون	۰/۷۳**
سطح معناداری	سطح معناداری	۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the +, + 1 level (2-tailed)

تنوع کاربری‌ها:

نتایج آزمون پیرسون در جدول ۱۱ نشان می‌دهد ضریب همبستگی بین شاخص تنوع کاربری‌ها (به عنوان متغیر مستقل تحقیق) و توسعه گردشگری پیاده شهری (به عنوان متغیر وابسته) ۰/۶۳ است. سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است؛ بنابراین، بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، هرچه تنوع کاربری‌ها بیشتر باشد، شرایط مناسبی برای گردشگری پیاده و توسعه آن در خرمآباد فراهم می‌شود.

جدول ۱۱. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص تنوع کاربری و توسعه گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
تنوع کاربری	همبستگی پیرسون	۰/۶۳**
سطح معناداری	سطح معناداری	۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the +, + 1 level (2-tailed)

راحتی:

نتایج آزمون پیرسون در جدول ۱۲ نشان می‌دهد ضریب همبستگی بین شاخص راحتی (به عنوان متغیر مستقل تحقیق) و توسعه گردشگری پیاده شهری (به عنوان متغیر وابسته) ۰/۷۳ است. از آنجاکه سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است، بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود دارد؛ یعنی هرچه شاخص راحتی افزایش یابد، شرایط مناسبی برای گردشگری پیاده و توسعه آن در خرمآباد فراهم می‌شود.

جدول ۱۲. نتیجه آزمون پیرسون به منظور بررسی رابطه بین شاخص راحتی و توسعه گردشگری پیاده شهری

متغیر	ویژگی‌های آماری	گردشگری پیاده شهری
راحتی	همبستگی پیرسون	۰/۷۳**
سطح معناداری	سطح معناداری	۰/۰۰۰
مجموع		۳۸۴

**Correlation is significant at the +, + 1 level (2-tailed)

تجزیه و تحلیل چندمتغیره

پرسش دوم: آیا شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری تأثیر دارند؟

با توجه به اینکه در بخش پیش، معناداری ارتباط شاخص‌های پیاده‌مداری و گردشگری پیاده شهری در سطح دو متغیره تأیید شد، امکان استفاده از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری برای تحلیل روابط میان متغیرهای مستقل با متغیر وابسته فراهم شد. در این روش، تأثیر تمام متغیرهای مستقل به طور همزمان و به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر متغیر وابسته مشخص می‌شود. درواقع، در این روش تمامی متغیرها در یک مرحله به ترتیب حداقل تولرنس وارد تحلیل می‌شوند

(حیبپور و صفری شالی، ۱۳۹۱: ۴۸۰). جدول ۱۲ و شکل‌های ۳ و ۴ نتایج برازش مدل و میزان تأثیرات متغیرهای مستقل بر وابسته و همچنین معنی‌داری روابط بین متغیرها را نشان می‌دهد.

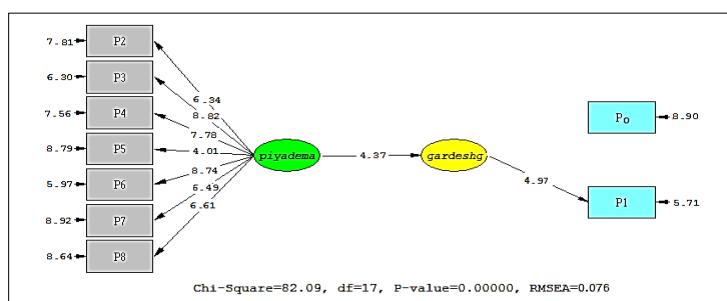
برای مشخص کردن شاخص‌های برازش مدل‌سازی معادلات ساختاری شاخص‌های مختلفی وجود دارد که هر کدام دامنه‌ای برای پذیرش نیکویی برازش دارند. نتایج مدل ساختاری زمانی معتبر است که مدل طراحی شده از برازش مطلوبی برخوردار باشد. برای ارزیابی برازش مدل از شاخص‌های خی دو، نسبت خی دو به درجه آزادی، شاخص نرم‌شده برازنده‌گی (NFI)^۱، شاخص نرم‌شده برازنده‌گی تطبیقی (NNFI)^۲، شاخص برازنده‌گی فزاینده (IFI)^۳، شاخص برازنده‌گی (GFI)^۴، شاخص برازنده‌گی تعديل‌یافته (AGFI)^۵، شاخص میانگین مجذور باقیمانده (RMR)^۶ و شاخص ریشه دوم برآورد خطای واریانس تقریب (RMSEA)^۷ استفاده شد که نتایج در جدول ۱۳ آورده می‌شود.

همان‌طور که یافته‌های خروجی نرم‌افزار Lisrel در جدول ۱۳ نشان می‌دهد، مدل طراحی شده از برازش مطلوبی برخوردار است. نسبت خی دو به درجه آزادی برابر ۴/۸ است که نشان‌دهنده برازش مناسب مدل است. همچنین، شاخص ریشه دوم برآورد واریانس خطای تقریب ۰/۰۷۶ است که می‌توان گفت میزان مطلوبی است. سایر شاخص‌های برازنده‌گی نیز در سطح مطلوبی قرار دارند؛ بنابراین، مدل طراحی شده از برازش مطلوبی برخوردار است.

جدول ۱۳. شاخص‌های برازنده‌گی مدل

شاخص برازنده‌گی	ریشه دوم برآورد واریانس خطای تقریب (RMSEA)	شاخص برازنده‌گی تعديل‌یافته (AGFI)	شاخص برازنده‌گی (GFI)	شاخص برازنده‌گی فزاینده (IFI)	شاخص برازنده‌گی تطبیقی (CFI)	شاخص نرم‌شده برازنده‌گی (NNFI)	نسبت خی دو به درجه آزادی (NFI)	خی دو (χ^2)
								۸۲/۰۹
نسبت خی دو به درجه آزادی	-	کمتر از ۵	۵	۱	۱	۱	۱	۴/۸
شاخص نرم‌شده برازنده‌گی (NFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۲	۰/۹۲
شاخص نرم‌شده برازنده‌گی (NNFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۳	۰/۹۳
شاخص برازنده‌گی تطبیقی (CFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۶	۰/۹۶
شاخص برازنده‌گی فزاینده (IFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۵	۰/۹۵
شاخص برازنده‌گی (GFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۳	۰/۹۳
شاخص برازنده‌گی تعديل‌یافته (AGFI)		نزدیک به ۱	۱	۱	۱	۱	۰/۹۴	۰/۹۴
ریشه دوم برآورد واریانس خطای تقریب (RMSEA)	۰/۰۷۶	کمتر از ۰/۰۸	۰/۰۸					

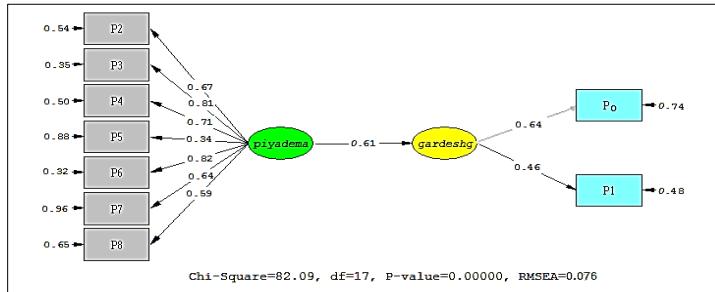
همان‌طور که در شکل ۳ مشاهده می‌شود تمامی گویه‌ها دارای نمره t بالاتر از ۱/۹۶ هستند؛ به این معنا که متغیرهای آشکار برای تشکیل متغیرهای پنهان مناسب می‌باشند و رابطه بین متغیرهای پنهان معنی‌دار است.

شکل ۳. مدل ساختاری تحقیق در حالت معناداری

- ۱. Normed Fit Index
- ۲. Not- Normed Fit Index
- ۳. Comparative Fit Index
- ۴. Incremental Fit Index
- ۵. Goodness of Fit Index
- ۶. Adjusted Goodness of Fit Index
- ۷. Root Mean Square Residual
- ۸. Root Mean Square Error of Approximation

همان طور که شکل ۳ نشان می دهد، تمام ارتباطات اصلی مدل معنی دار هستند؛ چرا که مقدار محاسبه شده t در تمامی ارتباطات، بالاتر از سطح بحرانی $t(1/96) \pm 1.96$ است. درنتیجه، تأثیر شاخص های پیاده مداری بر گردشگری شهری معنی دار است. الگوی استاندارد میزان و چگونگی این تأثیر را مشخص می کند. این الگو در شکل ۴ آورده می شود.

شکل ۴. مدل ساختاری تحقیق در حالت استاندارد

همان طور که در مدل تحلیل مسیر بالا دیده می شود، دو متغیر پنهان در مدل پژوهش وجود دارد که هر کدام از آن ها با زیر شاخص هایی سنجیده شده اند که در زیر به آن ها اشاره می شود:

توسعه گردشگری پیاده شهری

برای سنجش گردشگری شهری از دو شاخص میزان گردشگری پیاده شهری در طول روز (P_0) و تعداد دفعات گردشگری پیاده در طول هفته (P_1) استفاده شده است. مقدار بارهای عاملی در هر دو شاخص بالای ۰/۳۰ است؛ به طوری که مقدار بار عاملی برای شاخص میزان گردشگری با پیاده در طول هفته ۰/۶۴ و تعداد دفعات گردشگری در طول هفته ۰/۴۶ است که نشان می دهد این شاخص ها به درستی توسعه گردشگری پیاده شهری را می سنجند (شکل ۴).

پیاده مداری

برای سنجش پیاده مداری از شاخص های پویایی و جذابیت (P_2)، دسترسی (P_3)، ایمنی (P_4)، راحتی (P_5)، امنیت (P_6)، پیوستگی مسیر (P_7) و تنوع کاربری ها (P_8) استفاده شده است. مقدار بارهای عاملی در تمام شاخص ها بالای ۰/۳۰ است؛ به طوری که مقدار بار عاملی برای شاخص پویایی و جذابیت ۰/۸۱، دسترسی ۰/۶۷، ایمنی ۰/۷۱، راحتی ۰/۳۴، امنیت ۰/۸۲، پیوستگی ۰/۶۴ و تنوع کاربری ۰/۵۹ است که نشان می دهد این شاخص ها به درستی پیاده مداری را می سنجند (شکل ۴).

نتیجه گیری

پیاده روی جزء اساسی سیستم حمل و نقل به حساب می آید و شرایط پیاده روی تأثیرات محیطی، اجتماعی و اقتصادی فراوانی دارد. پیاده روی قدیمی ترین شکل جایه جایی انسان در فضاست که می توان آن را حق طبیعی استفاده کنندگان از فضای شهری دانست (بازنده و شهبانوی، ۱۳۹۳: ۳۴). در صورت وجود مردم در شهر به عنوان عابران پیاده، مفهوم مدنی شهری و کیفیت، سرزنشگی و نشاط شهری حفظ می شود؛ بنابراین، به منظور حفظ این ویژگی شهری باید به گردشگران شهری و فضاهای مناسب پیاده روها توجهی ویژه داشت. جنبش پیاده گسترشی و تخصیص نواحی پیاده به عابران در شهر مدت زیادی است که در پژوهه های شهر سازی عمده کشورهای توسعه یافته جایگاه خود را بازیافته و ارتقای کیفیت این فضاهای به عنوان یکی از اهداف پایه نهاد مدیریت شهری در این شهرها مطرح شده است. در این پژوهش، تأثیر شاخص های پیاده مداری بر توسعه گردشگری شهری در خرم آباد بررسی شده است. برای تحلیل توصیفی و استنباطی

داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS و Lisrel استفاده شده است. براساس نتایج پژوهش، بین شاخص‌های پیاده‌مداری و توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد ارتباط وجود دارد. همچنین، برای بررسی تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری در خرم‌آباد از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شد. همان‌طور که شاخص‌های برازنده‌گی نشان داد، مدل طراحی شده از برازش مناسبی در تمامی شاخص‌ها برخوردار بود. علاوه‌براین، نتایج مدل در حالت معنی‌داری نشان داد تأثیر شاخص‌های پیاده‌مداری بر توسعه گردشگری شهری معنی‌دار است که با توجه به ضرایب استاندارد مشخص شد شاخص‌های پیاده‌مداری ۰/۶۱ از واریانس گردشگری پیاده شهری را تبیین می‌کنند که این میزان تبیین‌کنندگی مقدار مناسبی است. درنهایت، در جدول ۱۴ پیشنهادهایی برای توسعه گردشگری پیاده شهری در خرم‌آباد ارائه می‌شود.

جدول ۱۴. راهبردهای پیشنهادی برای توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد

شاخص	راهبرد
دسترسی	<ul style="list-style-type: none"> ❖ استقرار مراکز عرضه کننده کالا و خدمات اساسی مورد نیاز گردشگران در فاصله مناسب (۱۰ دقیقه) پیاده‌روی از جاذبه‌ها و مکان‌های گردشگرپذیر در خرم‌آباد؛ ❖ ایجاد پیاده‌راه‌های بهمنظور متصل کردن جاذبه‌ها و مکان‌های گردشگرپذیر خرم‌آباد به یکدیگر.
ایمنی و امنیت	<ul style="list-style-type: none"> ❖ آرامسازی ترافیک در معاابر شهری خرم‌آباد؛ ❖ نورپردازی مناسب و تأمین روشنایی در شب بهمنظور افزایش امنیت و توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد؛ ❖ استقرار کاربری‌های فعال در شب در فضاهای عمومی بهمنظور توسعه گردشگری پیاده در خرم‌آباد؛ ❖ تشویق و انتخاب مسیرهای امن و استفاده از فناوری جدید (دوربین مداربسته) بهمنظور امنیت بیشتر گردشگران در پیاده‌روها در خرم‌آباد.
تنوع کاربری‌ها	<ul style="list-style-type: none"> ❖ اتخاذ طرح‌های جامع و تفصیلی در خرم‌آباد برای تشویق کاربری‌های ترکیبی؛ ❖ ترکیب فعالیتها بهمنظور فراهم‌آوردن زمینه حضور گردشگران بهصورت شبانه‌روزی؛ ❖ اختلاط کاربری‌های مسکونی و خدماتی در محلات مسکونی برای ایجاد سرزنشگی و پویایی در بافت خرم‌آباد.
پویایی و جذابیت	<ul style="list-style-type: none"> ❖ تقویت فعالیت‌های جذاب برای تشویق گردشگران به پیاده‌روی در خرم‌آباد؛ ❖ ایجاد میدان‌ها، مجسمه، آبنما و... در مراکز محله‌ها و شهر بهمنظور جذب بیشتر گردشگران در شهر خرم‌آباد؛ ❖ طراحی فضاهای سبز در حاشیه خیابان بهمنظور افزایش تمایل گردشگران به پیاده‌روی در شهر خرم‌آباد.
پیوستگی مسیر	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ایجاد اتصال بین پیاده‌روها، پارکینگ‌ها، معابر، محله‌ها و جاذبه‌های دیدنی در خرم‌آباد؛ ❖ ایجاد شبکه پیاده‌روی، ایمن، پیوسته و برخوردار از قابلیت‌های مطلوب کارکردی و فضایی در قلمرو ایستگاه‌های حمل و نقل عمومی در خرم‌آباد.
راحتی	<ul style="list-style-type: none"> ❖ بهسازی و نوسازی پیاده‌روها بهمنظور تهییج و ترویج گردشگری پیاده در خرم‌آباد؛ ❖ ایجاد فضاهایی برای مکث، استراحت و نشستن گردشگران پیاده در خرم‌آباد.

منابع

۱. بازوندی، فرشاد و مهرداد شهبازی، ۱۳۹۳، نقش سرزنشگی در ایجاد تصویر ذهنی شهر و میزان بهره‌گیری از فضای شهری (مطالعه موردی: پیاده‌راه خیابان سپهسالار تهران)، دو فصلنامه پژوهش‌های منظر شهر، سال اول، شماره ۱، صص ۳۳-۴۳.
۲. جباری، منا، ۱۳۸۸، پیاده‌مداری در شهر، ماهنامه بین‌المللی راه و ساختمان، سال چهارم، شماره ۶۴، صص ۸۰-۸۷.
۳. حافظانیا، محمدرضا، ۱۳۹۳، مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، چاپ شانزدهم، انتشارات سمت، تهران.
۴. حبیب‌پور، کرم، و صفری شالی، رضا، ۱۳۹۱، راهنمای جامع کاربرد SPSS در تحقیقات پیمایشی (تحلیل داده‌های کمی)، انتشارات متفکران، تهران.
۵. حبیبی، محسن، ۱۳۷۸، مسیر پیاده گردشگری، هنرهای زیبا، شماره ۹، صص ۴۳-۵۱.
۶. حضوری، حمید، ۱۳۸۱، الگوی ارزیابی منابع طبیعی گردشگری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.

۷. سعیدی رضوانی، نوید و لیلی مقدس، ۱۳۸۹، توسعه تورهای گردشگری پیاده گامی به سوی گردشگری پایدار، درنگستان، صص ۷۲-۷۶.
۸. سلطانی، علی و رضا پیروزی، ۱۳۹۱، **پیمايش قابلیت پیاده‌مداری محورهای فرهنگی تاریخی مطالعه موردي:** محور حافظ شیراز، نشریه شهر و معماری بومی، سال دوم، شماره ۳، صص ۶۵-۷۷.
۹. قرخلو، مهدی، حیدری نیا، سعید، مرادپور، نبی و فاطمه هادی الاصل، ۱۳۹۴، **بررسی وضعیت اجتماعی-اقتصادی شاغلان بخش گردشگری شهر خرم‌آباد، نشریه گردشگری شهری، دوره دوم، شماره ۱،** صص ۳۳-۴۴.
۱۰. کاشانی جو، خشایار، ۱۳۸۹، **پیاده‌راه‌ها از مبانی طراحی تا ویژگی‌های کارکردی،** انتشارات آذرخش، تهران.
۱۱. معینی، سید مهدی، ۱۳۹۰، **شهرهای پیاده‌مدار،** نشر آذرخش، تهران.
۱۲. موحد، علی، ۱۳۸۶، **گردشگری شهری،** چاپ اول، انتشارات دانشگاه شهید چمران.
۱۳. مهندسان مشاور زادبوم، ۱۳۷۲، **مطالعات جامع ساماندهی پیاده‌روهای شهر تهران،** جلد اول، انتشارات زیباسازی شهر تهران، تهران.
۱۴. محمدی‌زاده، نسرين، ۱۳۹۵، **ارزیابی نقش مؤلفه کیفیت فضای شهری در مطلوبیت محورهای پیاده گردشگری (مطالعه موردی: محور ورودی بازار شهر کرمان)،** نشریه مطالعات نواحی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان، سال سوم، شماره ۲، صص ۹۳-۱۱۱.
۱۵. محمدی، محمود و یونس چنگلوبی، ۱۳۹۱، **ارزیابی مؤلفه‌های کیفیت فضای شهری بر میزان مطلوبیت مسیرهای پیاده گردشگری (مورد پژوهش اولویت‌بندی مسیرهای گردشگری پیاده در شهر اصفهان)،** نشریه انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران، سال سوم، شماره ۵، صص ۱۵-۳۲.
۱۶. یان گل، ۱۳۹۴، **شهر انسانی،** ترجمه علی غفاری و لیلا غفاری، انتشارات مؤسسه علم معمار، دانشگاه شهید بهشتی، قطب علمی طراحی شهری، تهران.
۱۷. Adyngtn, J. I., ۱۹۹۵, **Ecotourism,** Translated by: Kahrom, I., Department of Environment, Tehran.
۱۸. Gee, C, Y., ۱۹۹۴, **Residents attitudes towards tourism: A longitudinal study,** Spey Valley Scotland Tourism Management, Vol. ۱۵, No. ۴, PP. ۲۴۷-۲۵۸.
۱۹. Harssel, V., ۱۹۹۴, **Tourism an exploration,** Routledge, London.
۲۰. Zakaria, J. & Norsidah, U., ۲۰۱۴, **Comfort of walking in the city center of Kuala Lumpur,** Procedia - Social and Behavioral Sciences, Vol. ۱۷۰, No. ۷, PP. ۶۴۲-۶۵۲.
۲۱. Law, C. M., ۱۹۹۴, **Urban tourism: Attracting visitor to large cities,** Mansell, UK.
۲۲. Litman, T., ۲۰۰۴, **Economic value of walkability,** World Transport Policy and Practice, Vol. ۱۰, No. ۱, PP. ۵-۱۴.
۲۳. MacCannell, D., ۱۹۷۶, **The tourist: A new theory of the leisure class,** The Macmillan Press LTD, New York.
۲۴. Southworth, M., ۲۰۰۵, **Designing the walkable city,** Journal of Urban Planning and Development, Vol. ۱۳۱, No. ۴, PP. ۲۴۶-۲۵۷.
۲۵. Timothy, D. J. & Geoffrey, W., ۱۹۹۵, **Tourist Accommodation in an Asian historic city,** Journal of Tourism Studies, Vol. ۶, No. ۲, PP. ۶۳-۷۳.